

kin usein otetut eurooppalaiselle korvalle vieraasta aatemailmas- ta. Tavallisia nimiä Jaapanissa ovat esim. "Chiomantin", joka merkitsee pitkäikäistä honkapuuta, ja "Kamalbichi", kiltti kilpikonna. Mikadon valtakunnassa käsitetään honkaa uskollisuuden ja horjumattomuuden perikuvaksi, kilpikonna taas kärsivällisyyden ja hyvyyden edustajaksi. Jaapanilaiset tyttönimet otetaan mieluummin kukista, kuten "Kigo" (ruusu), "Tomi" (lilja), mutta usein tavataan heidän tyttäriään myös "aurinkoa" tai "kyyhkystä" tarkoittavia nimiä.

Kuriittomasta kasvatuksesta huolimatta ovat jaapanilaiset lapset siivoimpia ja kohteliaimpia mitä maailmassa löytyy. Leikkiveriteitaankin kadulla kohdatessaan ne tervehtivät kaikkien taiteen sääntöjen mukaan, kumarrella kuin hienoimmassa Europan salongeissa. Pienuudesta pitäen ne totutetaan noudattamaan vanhempiensa silmänluontia ja viittaustakin, joten niitä harvoin tarvitsee edes käskä tai kieltää. Tietysti on uppiniskaisia lapsia sielläkin, ja parhaatkin lapset joskus ovat "juonissaan". Samoin kuin vanhat roomalaiset vaientivat lapsensa pelotuksella: "Hannibal on portilla" (Hannibal ante portas), tarvitsee jaapanilaisen vain sanoa pahankuriselle lapselleen: "Hiljaa, taikka mongot tulevat!" (mongoolit, jotka 600 vuotta sitten tekivät hävitysretken Jaapaniin), kun lapset heti asettuvat ja ovat vanhempiensa mieliksi.

Jaapanilaisilla ei ole tapana kantaa lapsia käsivarsillaan, vaan äidit ja hoitajat kulettavat niitä selässään. Jokainen Jaapanissa käynyt eurooppalainen on huomannut, että niin ilman kehoja ja kapaloita kuin jaapanilaisten lapset ovatkin, eivät ne silti läheskään ole sellaisia itkusuita kuin meidän lapsemme. Meidän pienokaistemme puolustukseksi olkoon kuitenkin sanottu, etteivät ne useinkaan itke ilkeydestä, eivätkä sairaudenkaan takia. Ei ensinkään! Pahimmat itkukurkut enimmiten ovat älyttömän rakkaan kiedutettavana olevia uhreja. Meillä tavallinen kapaloiminen on järjetöntä mitä olla voi. Kapalon kiedottuna lapsi ei mitenkään saa vapaasti hengitetyksi. Jos kapalovyö kääritään hiukan liian tiukalle tahi niin, että riepuihin muodostuu pieninkin laskos, aiheutuu siitä lapselle sietämätöntä kipua, jota vastaan se panee vastalauseensa herkeämättömällä huudolla, kunnes vika tulee korjatuksi. Mutta tavallisesti ei ymmärretä lapsen itkun syytä tahi ymmärretään sitä väärin. Kapalo ei kelpaa muuksi kuin petomaisimpain tahi itselleen ja muille vaarallisten rai- vohullujen kurissa pitämiseen, kuten pakkopaita. Väljä mekko ja riepu käärästynä ruumiin ympärille ajaa saman asian, pitää ruumiin tasaisesti lämpimänä, mutta kaikki kapalomaisen haitat tulevat vältettyiksi. Jotkut järjettömät ja hermostuneet vanhemmat kaiken lisäksi ryhtyvät väkivallalla eli kaikenlaisilla kurituskeinoilla vaientamaan tuo-

ta kapalossa tahi hengenvaarallisesti huiskutetussa kätkyessä tai muussa piinapenkissä kidut- maansa lasta, jonka hätähuudot he selittävät "kiukutteluksi". Puolivillit pohjoisamerikalaiset intiaanitkaan eivät toki lyö pienokaisiaan, vaikka niilläkin on melko julma tapa "tyynnyttää" itkeviä lapsia, jota keinoa ei toki käytetä ennenkuin lapsi on toisella vuodella. Keino on se, että äiti kämmenellään peittää itkevän lapsen suun ja nenän, kunnes lapsi on tukehtua; saatuaan tuota nyrkkyä kokea useampia kertoja, alkaa lapsi ymmärtää viisaammaksi olla ääneti. Muuten intiaanit hoitavat lapsensa erinomaisen hyvin. Niiden kehdot esim. ovat valmistetut muokatuista peurannahoista ja usein koristetut taidokkaasti maalatuilla kuvilla, kirjavilla vil-

lalanka- ja helmiompeleuksilla; lastensa vaatetuksen he pitävät hyvin puhtaana.

Tärkeä seikka, jossa jokseenkin kaikki luomokansat ovat ainakin amerikkalaisesta sivistys- ihmisestä voitolla lastenhoitoon nähden, on se että ne eivät käytä keinotekoisia lastenruokia — ei ainakaan niitä epälukeisia patenttisotkuja, joiden ilmoituksia meidän sanomalehdet ovat täynnä. Lasten terveydelle vähim- gollisempaa käsitystä ei voi olla kuin se äitien luulo, että heidän lapsensa jo ensimmäisen kuuden tai seitsemän kuukauden ajalla tarvitsevat jotakin tuntuvampaa ravintoa kuin maito. Ruvetaan niille liian aikaseen antamaan puuroa tai patenttisotkuja. Miljoonat lapset joutuvat tämän harhaluulon uhriksi; niiltäkin, joita ei saada suoraan tapetuksi,

turmellaan terveys ainaiseksi. Jos maito on liian laihaa, lisätäköön siihen kermaa, ei muuta.

Lasten henkisen kasvatuksen suhteen tehdään varsin yleisesti päinvastainen virhe: se aletaan liian myöhään. Lapselle annetaan alkuvuosina vaikka silmät päästä, sen pahimpiakin ilkeyksiä ja vallattomuuksia suvaitaan nauraen — "pieniään se vielä on: koulussa sinne joutuvat opettajat kasvattaa". Kasvatus on alettava aikaisimmasta lapsuudesta. Sitä myöten kuin lapsen ymmärrys herää ja sen tavat ja tottumukset kehittyvät, on ne suunnattavat kanniiseen, hyvään ja oikeaan, ellei haluta antaa niiden iäksi suunnattua rumaan, pahaan ja väärään.

"Lastenkamarista tulevat tulevaisuuden kansat", lausui monessu asiassa harvinaisen terävä-

TOVERIA LEVITTÄMÄÄN

On itsestään selvää, että kaikki Toverittaren tilaajat ja kannattajat huolehtivat siitä, että Toveritar saapuu vähintäinkin **JOKAISEEN TYÖLÄISPERHEESEEN TÄLLÄ MANTEREELLA** ja kenellä suinkin on siihen mahdollisuus, tilaa sen myöskin Suomeen sukulaisilleen ja tuttavilleen. Tällöin ei ole unhotettava, että **TOVERI** on ainoa suomalainen päivälehti täällä "Lännen Kirtalassa", joka päivittäin tuo tuoreimmat uutiset niistä mielenkiintoisista tapahtumista, mitä täällä laajassa läänessä "puustataan". **TOVERI MYÖS MENE SUOMEEN**, siis sopiva lähettää sukulaisille ja tuttaville Suomeen.

Toverin tilaushinnat ovat:

Yhdysvalloissa:	
Yksi vuosikerta	\$4.00
Kuusi kuukautta	2.25
Kolme kuukautta	1.35
Yksi kuukausi50
Suomeen ja muualle ulkomaille:	
Yksi vuosikerta	\$6.50
Kuusi kuukautta	3.50

Toverittaren tilaushinnat ovat:

Yhdysvalloissa:	
Yksi vuosikerta	\$1.00
Kuusi kuukautta60
Canadaan:	
Yksi vuosikerta	\$1.25
Kuusi kuukautta75
Suomeen:	
Yksi vuosikerta	\$1.50
Kuusi kuukautta80

Toverin johtokunta on päättänyt antaa lahjana kirjallisuutta jokaisesta Toverin puolen- ja kokovuoden tilauksesta, tilaajan valinnan mukaan. Lahjapalkkioiden jako alkaa t.k. 15 päivä ja kestää ensi toukokuun 15 päivään.

Tilaajat ovat oikeutetut saamaan lahjapalkkioita seuraavasti:

Toverin vuosikerran uudesta tilauksesta \$1.25 arvosta kirjallisuutta.
Toverin vuosikerran uudistuksesta \$1.00 arvosta kirjallisuutta.
Toverin ½ vuosikerran uudesta tilauksesta 75 sentin arvosta kirjallisuutta.
Toverin ¼ vuosikerran uudistuksesta 50 sentin arvosta kirjallisuutta.
Asiamiehille myönnetään lahjapalkkiosta huolimatta tavalliset ehdot.
Tilaajat saavat tehdä kirjallisuuden valintansa seuraavasta luettelosta:

Sota—Minkätähden?	\$1.00
Työn orjat	1.00
Työväen laulukirja (nuottipainos)	1.00
Painajainen	1.25
Tietokirja työlläisille60
Työväestö poliitikassa50
Kivihillenkaivajat50
Totta toinen puoli50

Mailman vallankumoukset50
Sara Klivistö50
Jumalan Karitsat40
Syytön35
Lasten laulukirja35
Naurava maa25
Laki ja valkonen orjuus15
Kuoppasiihkö10

Ryhdytäänänpä kautta koko linjan tarmokkaaseen ja järjestelmälliseen toimintaan lehtemme levittämiseksi, niin pian saamme nähdä tuloksia yhteisistä ponnistuksista.

Jokainen, joka tilaa Toverin, voipi ylläolevaan luetteloon merkitä ne lahjakirjat, mitkä hän on oikeutettu saamaan tilauksen mukana ja jollei satu asiamiehimme seuruville, niin täyttää allaolevan tilauslistan ja lähettää luettelon yhteydessä sen osoitteella:

TOVERI, Box 99, ASTORIA, ORE.

Tilaus

Litän tähän mukaan rahaa \$....., lähettäkää osoitteellani Toveri.....vuodeksi, Toveritar.....vuodeksi, sekä merkitsemäni lahjakirjat.

Nimi

Osoite